

Nr 667

Av herr **Svensson** i Stenkyrka m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 86, angående reglering av priserna på fisk under budgetåret 1956/57 m. m.*

Såsom av propositionen nr 86 framgår föreligger å prisregleringsverksamheten å fiskets område en behållning av inemot 11.2 milj. kronor. Under år 1955 har i regleringsavgifter influtit omkring 5.28 milj. kronor. Prisregleringen skall enligt propositionens förslag även under budgetåret 1956/57 i princip bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla denna i huvudsak kan täckas av inflytande prisreglerings- och införselavgifter. Behållningen i prisregleringskassan föreslås även i fortsättningen kunna användas för lån till regleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export.

Ifrågavarande ändamål är ur fiskets synpunkt synnerligen angelägna. Enligt vår mening bör det i detta sammanhang dock prövas, om icke också andra för fiskarna nödvändiga ändamål bör kunna tillgodoses genom de medel som står till förfogande i prisregleringskassan. Under år 1955 ökades behållningen i prisregleringskassan med i det närmaste tre miljoner kronor. Naturligtvis måste man taga med i beräkningen, att i framtiden större utgifter kan bli erforderliga i prisregleringsverksamheten i händelse av tillstötande svårigheter med avsättningen av fisk eller för täckande av förluster på kreditförsäljningar. Behållningen i prisregleringskassan synes oss emellertid vara av den storleken, att även andra och för fisket lika angelägna ändamål i viss utsträckning bör kunna tillgodoses genom ifrågavarande medel. En sådan lösning synes oss naturlig, då medlen i prisregleringskassan måste betraktas som fiskarnas och fiskarorganisationernas egna.

De för fisket svåra väderleksförhållanden, som rått under innevarande vinter, har försatt många fiskare i en ekonomiskt sett synnerligen bekymmersam situation. Genom den långvariga isbeläggningen har fiskarna hindrats i sin näringsutövning och har inte kunnat få en inkomst, som tillnärmelsevis svarar mot det normala utbytet. Många fiskare måste därför omedelbart få möjligheter att erhålla kapital, om de skall kunna fortsätta med sin verksamhet. Det ändamålsenligaste synes oss vara, att fiskarna finge möjligheter att erhålla stödlån på fördelaktiga villkor. En sådan lösning har med god framgång prövats för jordbrukarna. Enligt vad vi har oss bekant, torde man inom 1954 års fiskeriutredning pröva möjligheten att för fiskets vidkommande införa sådana statliga stödlån. Utredningens förslag

kan emellertid inte väntas under innevarande år. För den aktuella situationen synes oss en möjlighet vara, att viss del av prisregleringskassans medel finge utnyttjas till stödlån åt fiskare, som är i behov av sådana, i huvudsak enligt samma grunder, som tillämpats för stödlån till jordbrukare. Förslagsvis bör en miljon kronor överföras från prisregleringskassan till en särskild stödfond för fiskare, från vilken lån skulle utgå till behövande fiskare. Det må i senare sammanhang prövas, huruvida dessa lån bör återbetalas eller avskrivas.

Även våra fiskehamnar i olika län längs Sveriges kuster befinner sig i ett synnerligen prekärt läge. Det är synnerligen angeläget, att hamnarna snarast möjligt iståndsättes på ett för fiskerinäringen tillfredsställande sätt. De anslag, som via statsbudgeten anvisats för ifrågavarande ändamål, tillåter emellertid icke en upprustning i den takt, som måste anses erforderlig. Ur fiskets synpunkt skulle det därför vara av största betydelse, om medel ur prisregleringskassan i viss utsträckning kunde tagas i anspråk för upprustning av fiskehamnar. Vi vill föreslå, att av behållningen i prisregleringskassan två miljoner kronor överföres till nämnda ändamål. Ifrågavarande medel kan eventuellt återföras till prisregleringskassan, när medel via statsbudgeten kan anslås för ändamålet. Härtill bör ställning tagas i senare sammanhang.

Vad vi ovan förordat skulle innebära, att tre miljoner kronor av prisregleringskassans medel skulle tagas i anspråk för de angivna ändamålen. Det gäller här ändamål, som är av synnerlig vikt för fiskarna. Prisregleringskassan skulle ändå ha en behållning, som måste anses tillräcklig för de särskilda risker, som man inom prisregleringsverksamheten kan bli ställd inför.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 86 måtte besluta medge, att av behållningen i prisregleringskassan för fisket må disponeras dels 1 000 000 kronor till stödlån åt fiskare i enlighet med vad som i motionen anförts, dels 2 000 000 kronor till byggande och reparation av fiskehamnar i enlighet med vad som anförts, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderlig författningstext.

Stockholm den 20 mars 1956

Nils G. Hansson
i Skegrie

Gunnar Ericsson
i Näs

Per Svensson
i Stenkyrka

Ivar Johansson